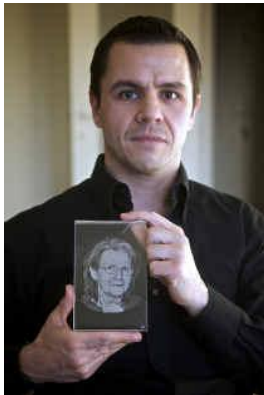

Rechter verplichtte arts 'te dure behandeling' te herstarten

*Salvatore Pelonero met
een foto van zijn
moeder Marie, die
overleed vier dagen na
het hervatten van de
behandeling. gpb*

Salvatore Pelonero trok in 2008 naar de rechter om zijn moeder, die aan terminale kanker leed, toch nog de behandeling te geven die haar artsen haar hadden geweigerd. 'Ze wou nog bij haar kinderen zijn, al was het maar één dag.'

Marie Corbeel, de moeder van Salvatore Pelonero, was 53 toen ze eind april 2008 terecht kwam op de dienst Palliatieve Zorg van het ziekenhuis Sint-Maria in Halle. Ze had kanker en had niet lang meer te leven. 'Het was een kwestie van weken', zegt Pelonero (36). 'Dat wisten wij en dat wist zij ook, maar ze hield aan het leven en was vastbesloten hier zo lang mogelijk te blijven. Dat was haar uitdrukkelijke wens: zo lang mogelijk leven.'

Pelonero's moeder had borstkanker die was uitgezaaid. Haar longvlies was aangetast, waardoor giftige stoffen zich in haar longen opstapelden en zij langzaam maar zeker vergiftigd werd. Ze raakte daardoor enkele keren in een coma. 'Het enige doeltreffende middel was een kunstmatige beademing', zegt Pelonero. 'Na een tijdje kwam ze er weer bovenop. Maar enige tijd later deden de problemen zich opnieuw voor en had ze opnieuw nood aan beademing.'

'De arts die de palliatieve afdeling leidde, heeft toen geweigerd mijn moeder nog aan de beademing te leggen. Zijn uitleg was niet mis te verstaan. Hij zei dat het allemaal geen zin meer had. Hij zei letterlijk dat ze toch ging sterven en dat de behandeling die ze vroeg te veel kostte. Volgens hem was het weggegooid geld.'

Hardnekkig

Salvatore Pelonero werd boos. 'Met welk recht ontzegt een arts een patiënt de kans om nog wat langer te leven? Een patiënt die dat nota bene zelf wil! Mijn moeder had er veel voor over - helse pijn bijvoorbeeld - om nog wat langer bij haar kinderen te zijn, al was het maar één dag.'

Op 16 mei 2008 stapte Pelonero naar de rechter. Die beval 's anderendaags al de betrokken arts om de behandeling te hervatten: niet alleen de beademing, maar ook de medicatie en de sondevoeding - allemaal zaken die waren stopgezet.

De rechter was erg scherp voor de arts. Hij motiveerde: 'De hardnekkige weigering van de behandelende geneesheer is enkel en alleen gestoeld op algemene pronostieken, zonder rekening te houden met het feit dat deze behandeling in het verleden bewezen heeft wel degelijk een efficiënte behandeling te zijn voor eerste verzoekster (Marie Corbeel, nvdr.) en zonder rekening te houden met de wens en het recht van de patiënt op een langer leven.'

Weigering is onmenselijk

Marie Corbeel is overleden op 21 mei. 'Vier dagen na het opnieuw starten van de behandeling', zegt haar zoon Salvatore. 'Heeft ze door die behandeling nog langer geleefd? Ik weet dat niet. Niemand weet dat. Maar is dat niet iets dat je het voordeel van de twijfel moet geven? Echt waar: ik vind nog steeds dat je aan een mensenleven geen prijskaartje mag hangen. Zeggen: Je kost te veel aan de maatschappij, je moet sterven, dat is toch absoluut onmenselijk?'

'Ik zou aan meneer Goutry willen vragen wat hij zou hebben geantwoord indien zijn stervende vader hem, om nog wat langer te kunnen leven, om een bepaalde behandeling zou hebben gesmeekt. Zou meneer Goutry dan hebben gezegd: Neen vader, want dat kost te veel aan de sociale zekerheid? Ik durf te wedden van niet. Je bent onmenselijk als je het tegendeel doet. Dat je, zoals in ons geval, om dat recht te doen gelden naar de rechter moet stappen, is wel heel jammer.'